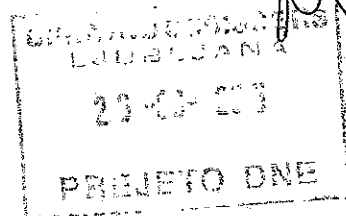

1U 768/2014-18

LUp-40/2015

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnica in sodnika Peter Golob kot predsednik ter Martina Lippai in Marko Prijatelj kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Tine Kovačič kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **ZAVOD ZA UVELJAVLJANJE PRAVIC AVTORJEV, IZVAJALCEV IN PRODUCENTOV AVDIOVIZUALNIH DEL SLOVENIJE** (v nadaljevanju Zavod AIPA), Šmartinska cesta 152, Ljubljana - dostava, ki jo po pooblastilu direktorja Gregorja Štibernika zastopa Borut Bernik Bogataj, odvetnik v Škofji Loki, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Urad za intelektualno lastnino, Ljubljana,

zaradi kolektivnega upravljanja avtorskih pravic - sklepa o popravni pomote,

o pritožbi tožeče stranke zoper sklep Upravnega sodišča Republike Slovenije v Ljubljani I U 768/2014-8 z dne 13. 1. 2015,

na seji 18. junija 2015

MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO URAD RS ZA INTELJEKTUALNO LASTNINO		
Številka:	Datum:	Priloge:
	01-07-2015	
Številka zadeve:	Priloge:	
	000	

14933

SKLENILO:

- I. Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijani sklep.
- II. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške pritožbenega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je v I. točki izreka izpodbijanega sklepa na podlagi 4. točke prvega odstavka 36. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) zavrglo tožbo zoper sklep tožene stranke, št. 31227-19/2012-14/440 z dne 31. 3. 2014, s katerim je ta popravila očitno pomoto pri navedbi številke člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (v nadaljevanju ZASP) v I. točki izreka svojega sklepa, št. 31227-19/2014-13/440 z dne 18. 3. 2014, in sicer v pravilno „drugi odstavek 162. člena“ (iz prej nepravilno „drugi odstavek 153. člena“). Z II. točko izreka izpodbijanega sklepa pa je sodišče prve stopnje odločilo, da vsaka stranka sama trpi svoje stroške postopka.
2. V obrazložitvi izpodbijanega sklepa je sodišče prve stopnje ocenilo, da so bili v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji za izdajo sklepa o popravi pomote, predpisani v prvem odstavku 223. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). Ugotovilo je, da je sklep tožene stranke, ki je s tem popravnim sklepom popravljen in ta popravek učinkuje odkar učinkuje osnovni sklep, pa je predmet izpodbijanja v upravnem sporu, ki se pri prvostopenjskem sodišču vodi kot I U 534/2014. Tožbo je zavrglo, ker so se tožbeni ugovori nanašali na zakonitost in pravilnost osnovnega sklepa, zoper katerega se vodi upravni spor I U 534/2014. S takimi tožbenimi ugovori pa tožnik ni izkazal, da bi mu bilo s popravnim sklepom poseženo v njegov pravni položaj, temveč je izpodbijani sklep o popravi pomote le procesni sklep. Takšnih sklepov pa glede na določbe 2. in 5. člena ZUS-1 v upravnem sporu ni možno izpodbijati. Glede tega stališča se je sklicevalo na svoje odločitve v zadevah II U 73/2014 z dne 14. 5. 2014 in I U 1766/204 z dne 12. 11. 2014 ter odločitve Vrhovnega sodišča v zadevah I Up 39/2009 z dne 10. 12. 2009 ter I Up 601/2007 z dne 10. 4. 2008.
3. Tožnik s pritožbo izpodbija sklep sodišča prve stopnje iz vseh pritožbenih razlogov iz prvega odstavka 75. člena ZUS-1. Predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi, izpodbijani sklep odpravi in vrne zadevo sodišču prve stopnje v ponovno obravnavanje, toženi stranki pa naloži v plačilo stroške pritožbenega postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Ne gre zgolj za postopkovni sklep, temveč za vsebinsko spremembo, saj je tožena stranka ob izdaji popravnega sklepa ponovno ugotavljala, da je tožnik kršil ZASP (tokrat 162. člen, prej pa 153. člen), ponavljanje kršitev pa je razlog za odvzem dovoljenja za kolektivno upravljanje,

kot je to urejeno v 162. a členu ZASP. Ker se je s tem njegov položaj poslabšal, izpodbijani sklep tožene stranke glede na določbe 223. člena ZUP učinkuje pozneje. V takih okoliščinah pa je s popravnim sklepom prvotni sklep dobil povsem drug pomen in je bil izdan po tem, ko je že vložil tožbo zoper osnovni sklep, kar se vodi pri prvostopenjskem sodišču pod I U 543/2014, zato je bil prisiljen v zvezi s popravnim sklepom začeti nov upravni spor in je njegova tožba utemeljena. Nepravilna pa je tudi odločitev glede stroškov postopka, saj je njegova morebitna „neuspešnost“ posledica ravnanja (načina vodenja postopka) tožene stranke. Tožnik je 14. 5. 2015 svojo tožbo dopolnil. Sklicujoč se na sodbo prvostopenjskega sodišča I U 1056/2010-10 z dne 10. 5. 2015 (in še na drugo sodbo, ki naj bi bila enaka navedeni, ki pa je ni mogel pridobiti in zato predlaga, da si jo pritožbeno sodišče pridobi samo), meni, da je tudi v obravnavanem primeru tožena stranka prekoračila svoje pristojnosti, torej da je sodna praksa prvostopenjskega sodišča do vprašanj pristojnosti tožene stranke v zvezi z nadzorom nad delom kolektivne organizacije po ZASP neenotna.

4. Tožena stranka v odgovoru na pritožbo prereka vse pritožbene navedbe, se sklicuje na 223. člen ZUP, 2. in 5. člen ZUS-1, 153., 162. in 162. a člen ZASP in predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbo zavrne. Pojasnjuje, da ob izdaji popravnega sklepa ni ponovno ugotavljala kršitev tožeče stranke, temveč je le odpravila napako v navedbi številke člena, medtem ko je tekstualni del očitane kršitve, ki pa ustreza abstraktni pravni normi drugega odstavka 162. člena in ne 153. člena ZASP, ostal nespremenjen, torej v pravni položaj tožnika z njim ni bilo poseženo. Nedopustnost pritožbe zoper njene odločitve v upravnem postopku pa ni posledica njenega statusa organa v sestavi, temveč izrecne določbe 162. a člena ZASP.
5. Pritožba ni utemeljena.
6. V obravnavanem primeru je sporno vprašanje, ali je izpodbijani sklep o popravi pomote v upravni odločbi lahko predmet sodnega varstva v upravnem sporu po ZUS-1. Tožena stranka je namreč z sklepom o popravi pomote z dne 31. 3. 2014 popravila navedbo številke člena ZASP v izreku svoje odločbe z dne 18. 3. 2014.
7. Že v izpodbijanem sklepu sodišča prve stopnje je navedena vsebina določb 2. člena ZUS-1 in drugega odstavka 5. člena ZUS-1, saj sta prav to določbi, ki sta za odločitev v tem primeru pomembni. V 2. členu ZUS-1 je določeno, da v upravnem sporu sodišče odloča o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v pravni položaj tožnika. O zakonitosti drugih aktov odloča sodišče v upravnem sporu samo, če tako določa zakon (prvi odstavek). Upravni akt po ZUS-1 je upravna odločba in drug javnopravni, enostranski, oblastveni posamični akt, izdan v okviru izvrševanja upravne funkcije, s katerim je organ odločil o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika, pravne osebe ali druge osebe, ki je

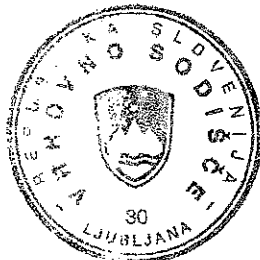
- lahko stranka v postopku izdaje akta (drugi odstavek). Dokončni upravni akt je tisti akt, zoper katerega ni mogoče vložiti rednih pravnih sredstev v postopku odločanja (tretji odstavek). V drugem odstavku 5. člena ZUS-1 pa je določeno, da v upravnem sporu lahko izpodbijajo tisti sklepi, s katerimi je bil postopek odločanja o izdaji upravnega akta obnovljen, ustavljen ali končan (drugi odstavek).
8. Sklep o popravilu pomote ni akt, ki bi se lahko izpodbijal na podlagi drugega odstavka 5. člena ZUS-1, saj gre za procesni sklep, s katerim z njim postopek odločanja o izdaji upravnega akta ni obnovljen, ustavljen ali končan.
 9. Obravnavni sklep o popravilu pomote pa tudi ni akt iz 2. člena ZUS-1. Z njim namreč ni poseženo v tožnikov pravni položaj. Kot je pravilno ugotovilo prvostopenjsko sodišče, je s tem popravilnim sklepom le popravljena številka člena v izreku osnovnega sklepa z dne 18. 3. 2014 in je s tem doseženo soglasje med vsebino tega člena, ki je v izreku osnovnega sklepa povzeta, in številko člena ZASP, ki to vsebino ureja.
 10. Z navedenim sklepom tožene stranke v pravni položaj tožnika ni z ničemer poseženo, kot zmotno zatrjuje. Ne drži namreč, da bi pred izdajo popravilnega sklepa tožena stranka na novo ugotavljala tožnikovo kršitev in da bi s sklepom o popravilu pomote ugotovila še eno tožnikovo kršitev, temveč je le z osnovnim sklepom ugotovljeno kršitev, ki jo je po vsebini subsumirala pod vsebino določbe drugega odstavka 162. člena ZASP, opremila tudi s pravilno številko člena ZASP. Do tedaj pa se vsebina določbe člena in številka člena, ki je bila prej navedena (drugi odstavek 153. člena ZASP) nista ujemale. Tožniku zaradi tega popravilnega sklepa ne grozi odvzem dovoljenja za kolektivno upravljanje (kot je to urejeno v 162. a členu ZASP), saj zaradi popravka navedbe številke člena, pod katerega spada opis kršitve, ki se tožniku očita z osnovnim sklepom, ne gre za dve kršitvi oziroma ponavljanje kršitev, kot zmotno navaja v pritožbi.
 11. Glede na takšno vsebino popravilnega sklepa, ki, kot je že pojasnjeno v 9. in 10. točki te obrazložitve, ne pomeni posega v pravni položaj tožnika, tudi Vrhovno sodišče meni, da gre za sklep iz drugega stavka prvega odstavka 223. člena ZUP, torej ta sklep učinkuje od izdaje osnovnega sklepa dalje. To pa za odločanje o pravilnosti izpodbijanega sklepa niti ni pravno pomembno. Osnovni sklep pa tožnik tudi sicer izpodbija v upravnem sporu, ki se po navedbah prvostopenjskega sodišča pri navedenem sodišču vodi pod opravilno številko I U 543/2014, zato so vsi pritožbeni ugovori, ki se nanašajo na osnovni sklep, v tem upravnem sporu neupoštevni.
 12. Neutemeljen pa je tudi pritožbeni ugovor, da tožnik ni dolžan trpeti stroškov tega upravnega spora, ker da je ta spor posledica postopanja tožene stranke, ki je izdala

popravni sklep šele po tem, ko je že vložil tožbo zoper osnovni sklep, in je bil zato prisiljen vložiti tudi tožbo zoper popravni sklep. Iz baze sodnih odločb Vrhovnega sodišča bi namreč lahko pred začetkom tega upravnega spora ugotovil, da je v upravnosodni praksi sprejeto stališče, da zoper sklep o popravi pomote kot procesni sklep, izdan v upravnem postopku, ni zagotovljeno sodno varstvo v rednem upravnem sporu (na primer I Up 39/2009).

13. Prvostopenjsko sodišče je v tem primeru torej imelo pravno podlago za zavrnitev tožbe na podlagi 4. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1, saj obravnavani popravni sklep ni upravni akt oziroma drug akt, ki bi se lahko izpodbijal v upravnem sporu.
14. Glede na navedeno je obravnavana pritožba neutemeljena. Zato jo je Vrhovno sodišče zavrnilo na podlagi 76. člena ZUS-1.
15. Tožeča stranka s pritožbo ni uspela, zato sama trpi svoje stroške pritožbenega postopka (prvi odstavek 165. člena v zvezi s prvim odstavkom 154. člena Zakona o pravnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 18. junij 2015

Predsednik senata:
Peter Golob, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča:

